

Demonologi

Det fysiska området

 Nu ...?... [Blankt ställe på bandet. – Utg.] Det här är första gången jag någonsin har gjort det i någon av mina mötesserier, sedan jag har varit på fältet. Det här är en ny tid. Broder Baxter är borta, och – och broder Bosworth är i Indien eller Afrika, och broder Baxter, jag vet inte, var han är. Han har farit någonstans, och resten av dem är ute och borta. Och Billy och jag är ensamma här, så vi har det bara härligt, bara att stå upp, slakta och äta. Så vi – vi tycker liksom, att kanske vi kan, med Herrens hjälp skulle vi kunna driva mötesserien vidare själva. Det är orsaken till, att jag var glad för att få se det slå an litet grand, endast av den orsaken. Jag tror, att Herren kommer att hjälpa oss att göra det. [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Nu, vet Ni, är det . . .

Jag älskar mina ledande bröder. Jag har några underbara bröder: Bosworth, Baxter, Lindsay, Moore, allesammans, har fem stycken av dem, Baron von Blomberg. De är bara väldigt fina män. Men det är bara någonting med det, då man får en grupp människor tillsammans, har en en sak, en har en annan. Ibland är det där tvärt emot vad jag själv tycker. Så jag – jag – jag känner mig liksom fri nu. Vi kan bara ha det härligt, bara kavla upp våra ärmor och bara sätta igång och äta. Jag tänker på att få kavla upp ärmarna och ha – ha det härligt.

Min Första Bibel var naturen. Jag lärde känna Gud genom naturen. Och jag tycker om att fiska. Å, så jag älskar att fiska! Och Du tycker väl om att fiska, min lille gosse? Om Du tycker om att fiska och älskar Din mor, kommer Du att bli en bra pojke. Och inte ens min omvändelse tog det ur mig helt. Så en dag var jag uppe i bergen och fiskade på. Det här är nu bara till nytta för den här lille pojken. Och jag fiskade där uppe i bergen . . . Och för de andra små barnen, som sitter här omkring, naturligtvis. Och jag fiskade forell. Och å, det är underbart om våren. Jag går omkring så där, och det fanns en forell precis i nästa håll, Ni vet, så där, Och jag prisade bara Herren och hade det härligt, ropade högt. Ibland sänkte jag ner min rev. Jag tror på att ropa högt. Amen. Det gör jag förvisso. För jag vet, att det är någonting, som får tag i mig, och det bara gör någonting för mig.

² Så jag hade redan gått ganska långt den där morgonen, och då jag kom tillbaka, var det det egendomligaste. Det finns en massa björn där uppe i New Hampshire. Jag har ett litet läger där uppe, där jag fiskar. Jag hade ett litet gammalt tält uppsatt, ett litet gammalt ryggåstält, som jag hade bott i. Och en svartbjörn

är det odygdigaste, som finns. Så en gammal björnmor och ett par små ungar hade kommit in där, och hade de inte gått väldigt illa åt mitt tält!

³ Vad tycker Du nu, att jag borde ha gjort med den där björnen, lilla flicka med det där röda håret där bak? Jag borde väl ha satt åt den ordentligt, eller hur?

⁴ Men här är vad hon hade gjort. Hon kom in, hon rev ner mitt tält, och hon strödde ut allting och åt upp all min mat, som jag hade där, och hon klarade av det mycket bra. Så då jag kom fram, försvann hon. Och hon ropade på sina ungar, och en liten unge sprang bort tillsammans med henne. Och den andra ville inte springa, han satt bara där. Hade ryggen vänd mot mig, så här, och han gjorde någonting. Och jag hade ingenting i min hand utom en liten handyxa. Jag hade huggit ner några fläderbuskar där nere. Nåväl, hon sprang bort ungefär så långt som till, å, jag antar som till telefonstolpen där ute, och hon satte sig ner. Hon ropade på den här lille björnen, och han brydde sig inte om det. Han bara satt kvar där.

⁵ Jag tänkte: "Vad gör den där lille kamraten?" Jag gick litet närmare. Jag var rädd för att komma för nära, rädd för att hon skulle klösa mig. Så – så jag – jag kunde inte se något träd, och jag visste, att hon kunde klättra också. Så, och jag ville inte komma för nära henne, för jag känner till björnens natur. Så jag gick bara litet närmare. Och vet Ni, vad som hände?

⁶ Nu tycker jag om pannkakor. Hur många av Er pojkar tycker om pannkakor? Oj, boy! Å, jag. . . Gamla pojkar också. Jag såg dem räcka upp sina händer. Vi tycker alla om pannkakor, och jag bara älskar dem, och jag tycker om att hälla honung på dem. Då man är baptist, vet ni, är det det, som håller oss i ordning, Ni vet, det är honungen, ser Ni. Så, och lyssna, jag bestänker dem inte, jag döper dem verkligen. Jag riktigt håller på den, då den är riktigt fin och tjock. Jag stänker inte bara på litet här och där. Jag riktigt håller på den på dem, får dem alldeles fyllda med honung.

⁷ Och då, ser Ni, hade jag en bytta med honung där uppe, en tvålitersbytta med honung. Och björnar tycker mycket om honung. Så den här lille kamraten hade kommit in dit och fått av locket på den där honungsbyttan, och han satt där så här, med den här lilla honungsbyttan under armen *så här*. Han fick. . . Och han visste inte, hur han skulle äta den, liksom Ni skulle göra, ser Ni, så han stack bara ner sin lilla tass i den och slickade av den *så där*, och slickade den. Och han vände sig för att titta på mig och hans små ögon var alldeles hopklibbade, hans lilla mage var precis så klibbig den kunde vara av honung. Han bara satt där och stack ner sin hand och slickade honung *så där* precis så fort han kunde slicka.

⁸ Oj, oj, jag tänkte på ett gott gammaldags möte med Den Helige Ande, då vi just har fått upp byttan, sticker ner vår hand i krukan och slickar på. Bara fortsätter, Ni vet, bara slickar på.

⁹ Och vet Ni, vad det märkliga var, ändå? Sedan den där lille kamraten hade fått så mycket han orkade, ställde han ner byttan och sprang iväg dit ut. Vet Ni, vad som hände? Björnmamman och den andre lille björnen, satte igång att slicka honom, så att de fick av honungen.

¹⁰ Så, tja, kanske kommer vår mötesserie att bli någonting i den stilen, hoppas jag, så vi bara kan fortsätta att tala om den för andra, och att Guds Härlighet faller över oss. All right.

¹¹ Jag är glad för att se Er små barn ute. Jag tycker om att berätta någonting liknande det där för Er. Och kanske vi får mera tid i morgon eftermiddag, så – så vi kan prata litet mer. Nu vill vi tala med pappa och mor om någonting.

¹² Vi ska tala om *Demonologi*. I Psalm 103:1-3 läser vi de här verserna. Nästan varenda predikant och präst, eller bibelläsare, kan dem utantill.

*Lova HERREN, å, min själ och allt det, som finns i mig,
lova hans heliga namn!*

*Lova HERREN, å, min själ, och förgät inte alla hans
välgärningar,*

*som förlåter all din missgärning, som helar alla dina
sjukdomar,*

¹³ Jag vill, att Ni ska lägga märke till, att det var ett "alla" där: "Som förlåter alla Dina missgärningar, som helar alla Dina sjukdomar". Nu kan vi böja våra huvuden bara ett ögonblick.

¹⁴ Nu, himmelske Fader, tackar vi Dig i eftermiddag för att få vara här ute. Vi tackar Dig för de här små barnen, som sitter här, de är morgondagens män och kvinnor, om det finns en morgondag, om Jesus dröjer. Och nu, Fader, ber vi, att – att Du ska välsigna oss nu, då vi nu talar om Ditt Ord och om den mäktige fiende vi har, Satan. Vi ber, Gud, att Du ska låta oss sätta upp en front, en mekaniserad enhet här, Guds kraft, som kommer att stå emot honom ikväll på varenda tum av hans mark, Herre, och visa honom, att han inte har några lagliga rättigheter alls, att Kristus besegrade honom i vårt ställe där på Golgata, då Han dog, och Han plundrade furstendömen och berövade Satan varenda – varenda makt, som han hade. Och, Gud, ge oss vishet och förstånd nu till att veta och till att förklara för människorna, hur de ska kunna förstå, hur de ska bli helade och kunna besegra Satan! I Jesu Namn ber vi. Amen.

¹⁵ Nu kommer vi i några minuter att tala om *Demonologi*. Man hör så mycket om demoner. I morgon eftermiddag nu, ska vi troligen avsluta. Jag ville ha två dagar i den här veckan i alla

fall till att predika om det här, bara . . . Rättare sagt två dagars eftermiddagsmöten till att tala om det här.

¹⁶ För det första nu, vad en demon är. Man hör så många människor tala om en demon. Nåväl, nu, en ”demon, djävul”, allt kommer ifrån ett enda ord, och på engelska kallas det ”torturare”. En som torterar är en djävul, en ond en. Han säger . . . Nu är ju Bibeln idag för de flesta, för många människor, någon gammal förlegad Bok, som farfar och farmor läste i eller någonting liknande. ”Det är inte mycket med den, den är till för de gamla människorna osv.” Men det där är fel. Den är till för varenda en. Och demoner är torturare, som torterar oss.

¹⁷ Nu finns det demoner, som kommer in i människornas själ, och det är, i språkbruket skulle det vara – det skulle vara i . . . Jag skulle dock säga detta, demonen, som kommer in i själen, är någonting, som torterar själen.

¹⁸ Många gånger kan man kanske se en sinnessjuk person. Nu kan de ändå vara en omvänd person, fylld med Den Helige Ande, och ändå vara totalt sinnessjuk. Förstår Ni? Det är riktigt. Det där har ingenting med själen att göra. Det är en torturare, ser Ni, någonting som torterar dem.

¹⁹ All sjukdom nu, vi måste först komma underfund om, att all sjukdom kom ifrån djävulen. Gud är inte sjukdomens upphovsman. Ingen sjukdom kommer från Gud. Gud tillåter ibland Satan att lägga sjukdom på en som en piska, för att föra en tillbaka till Guds hus, då man har varit olydig. Men sjukdomen kom i sin begynnelse ifrån djävulen. Skulle Ni kunna föreställa Er, att en person skulle kunna tro att Gud, vår himmelske Fader, skulle vara upphovsman till någonting sådant som sjukdom och död? Nej då, det är Han inte, har aldrig varit och kommer aldrig att bli det. Gud tillåter döden på grund av olydnad. Gud tillåter döden. Som en författare skrev: ”Allt som döden kan göra, Gud spände den för en vagn, och den drar oss, en troende, in i Guds Närvaro.” Men ordet *död* betyder ”separation”.

²⁰ Jesus sa: ”Den som hör mina Ord och tror på Honom, som sände mig, har evigt Liv.” Och Han sa: ”Jag är uppståndelsen, Livet, den som tror på mig, om han än vore död, ska han ändå leva, och vem som helst, som lever och tror på mig, ska aldrig dö.” Och vi bär varandras kroppar över vår gravs helighet. ”Men han ska aldrig dö.”

²¹ Om Ni nu ger akt på då Han talade om Lasarus, så sa Han: ”Lasarus sover.”

²² Lärjungarna, människor liksom vi är, de sa: ”Å, om han sover, då har han det bra.” ”Han menade att ta en vilopaus,” som de tänkte.

²³ Men Han kom och talade till dem på deras eget språk. Han sa: ”Han är död, som Ni tror. Men”, sa Han: ”Jag går och väcker honom, väcker honom, ser Ni.” Förstår Ni? Då man är . . .

24 *Död* betyder ”avskild”. Om nu en av Er, en av Din familj, skulle dö eller någonting, är han, om det är en omvänd, är de inte döda. De är döda från mänsklig ståndpunkt. Men de är bara avskilda ifrån oss, men de är i Guds Närvaro. De är inte döda, och de kan inte dö, det är omöjligt för dem att dö. Jesus sa: ”Den som hör mina Ord och tror på Honom, som sände mig, har evigt Liv och ska aldrig komma in i domen, utan har passerat ifrån döden till Livet.” Så han kan inte dö. Vad som helst som är odödligt, evigt, det kan inte förgås. Det är oförgångligt Liv. Han har Det, för att Gud har gett Det åt honom. Och inte – inte på grund av förtjänst, det är med . . . Det är villkorslöst, Gud ger det åt honom.

25 Gud kallar. Ingen människa kan komma till Gud, utan att Gud kallar henne. Jesus sa: ”Ingen människa kan komma till mig utan att min Fader kallar henne, drar henne.” Är det riktigt? Så det är Gud i allt. Kanske vi kan få litet mer av det där i morgon eftermiddag, för jag vill få det här med *sjukdom* till Er, så att Ni kommer att förstå det där.

26 Det fanns en tid, då vi blev fruktbara i vår farfarsfar. Det vet Ni. Doktorn vet det. Nåväl, det gör Ni också, Ni som läser Bibeln. Ni vet, att livsfröet i Er farfarsfar började bli ett frö och kom ut genom Er farfar och sedan in i Er far, därefter till Er mor och dit Ni är nu. Det är riktigt. Till och med Skriften undervisar om det. Här är Skriftstället åt Dig, om Du vill ha det. Jag tror det står, att Levi betalade tionde, medan han var i Abrahams länder, vilken var hans farfarsfar. Är det riktigt? Så, ser Ni, livsfröet blev till redan där.

27 Men Era själar skapades innan världens grund lades, då Gud skapade människor till Sin egen avbild, människans ande. Inte *en* människa till Sin egen avbild, utan *människor* till Sin egen avbild. Förstår Ni? Och så gjorde Han dem till man och kvinna innan Han någonsin hade någon människa av jordens stoft. Önskar att vi hade en chans i eftermiddag till att ta oss tid och gå tillbaka till det där. Bara se hur Gud. . . Nu står det mellan raderna, men då man ser det kommer det raka vägen upp på raden. Förstår Ni? Hur Gud fordom i begynnelsen, vad Han gjorde där, och hur Han flyttade ner till jorden och hur Han skapade människan till Sin avbild. Och sedan vände Gud helt om och blev gjord till människans avbild för att återlösa människan.

28 Då nu Gud skapade människan till Sin avbild, var hon en ande-människa. Och då fanns det ingen människa, som kunde bruka jorden. Då skapade Han människan av jordens stoft. Kronologisterna nu, osv. och de här människorna, som söker och får tag i gamla ben osv. och tror på evolutionen. . . Jag tror på den rätta sortens evolution. Människan utvecklar sig från sig själv, men inte alldeles från en enda cell. Nänämensan, för en – en fågel har varit en fågel allt sedan Gud gjorde honom till fågel,

och en apa har varit apa, en människa har varit människa. Det är riktigt.

²⁹ Nu talade jag med en doktor för en tid sedan i Louisville. Han sa: "Å, pastor Branham!" Jag talade om hur infödingarna i Afrika, hur de äter, går bara ner vid. . . Å, några av de rysligaste saker man någonsin får se, hur de äter! Bara plockar upp saker, som är förorenade, maskar i det, bara skakar av dem, maskarna och alltsammans. Det gör ingen skillnad för honom. Förstår Ni? De sa. . . Dricker vad som helst, det gör ingen skillnad, vad det än är. Han sa: "Men, pastor Branham, de där människorna är inte mänskliga."

Jag sa: "Joo, då, det är de. De är förvisso mänskliga."

³⁰ Jag sa: "Det som kommer en mänsklig varelse närmast, av djuren, är en chimpanse. Och man har försökt i tusentals år att få ett enda mumlande ur den där chimpansen, och han kan inte göra det," sa jag, "för han kan inte tänka. Han har ingenting att tänka med." Å, man kan lära honom små saker liksom en häst, höger och vänster, eller att sätta på sig glasögon eller röka en cigarr, eller balansera på en cykel, rida en häst eller någonting ditåt, men bara liksom "höger" och "vänster" till en häst eller "Hit!" till en hund eller något liknande. Jag sa: "Han är ett djur."

³¹ Men låt mig fara tillbaka till Afrika, till den vildaste stam de har, och det är bushmännens lilla stam." Och jag sa: "Troligen såg aldrig hans farfarsfars farfarsfar någon vit man eller någonting. Det enda han vet, han vet inte ens vad som är höger och vänster hand. Det enda han förstår sig på, är att äta, och han äter vad han kan lägga sina händer på, om det är människokött, vad som helst annat, det gör ingen skillnad för honom, bara han får äta. Men låt mig få tag i honom, då han är fem år gammal, så kommer han att tala god engelska och ha en bra utbildning, då han blir femton år gammal. Varför? Han har en själ. Gud gjorde honom till en mänsklig varelse, och han har precis lika mycket rätt att få höra Evangeliet, åtminstone en gång, som vi har att predika för folk här omkring över hela Amerika, om och om igen, och tigga, övertala och allting. Låt honom höra det en enda gång, och se honom ropa och springa till altaret riktigt fort." Förstår Ni? Jajamensan.

³² Det är det jag har på hjärtat, broder, då jag idag tänker på Afrika och de där stackars små svarta händerna, som räcks upp och säger: "Broder Branham, en enda gång till om Jesus!" Å, barmhärtighet! Det är någonting i mig, som gräver och bränner. Så fort jag bara får ihop nog med pengar, ska jag ta mig över dit också. Det är det jag gör med varenda penny jag får, allting, det vet Gud, utöver bara det jag kan äta. Och folk ger mig mestadels mina kläder. Och bara vad jag nått och jämnt kan leva av själv, precis så snålt jag kan, jag sätter in det i en missionsfond, som regeringen har arrangerat. Jag betalar inte ens inkomstskatt på

det. Tills jag får ihop tre eller fyra, femtusen dollars, och så far jag över dit och predikar Evangelium för de människor, som jag vet, att jag på den dagen ska komma att svara för. Och jag kommer att veta, vad jag svarar för.

³³ Jag brukade, då jag kom in i en stad, hålla en stor mötesserie, tidigare då de hade massor av pengar, och de har stora kampanjer och tusentals dollars, jag brukade ge det till Röda Korset osv. Nu, ingenting ont om dem nu, men då de kommer nerför gatan i en fyratusendollarsbil med stora diamantraskknappar på sig och röker cigarr och har femhundra dollars i veckan av de pengar, som sjuka människ- . . . Nänämensan! Verkligen inte! Och på de där, och så fort man kommer ut ur staden, sa de: "Frimicklar" och allt möjligt sådant och har roligt åt det och nedgör den religion, som vi står för. Nänämensan!

³⁴ Jag tar det själv, och inför Gud som min Domare lägger jag det i det Evangeliska arbetet där borta, så jag vet, att på den dagen som jag. . . Då jag kommer att vara tvungen att göra räkenskap för min förvaltning, är den korrekt gjord. Det där är exakt rätt, för jag inser, att som jag behandlar människorna, behandlar jag Gud. Samma attityd, som jag har mot Er, är min attityd mot Kristus. Och Din attityd mot mig, det är samma sak, det är riktigt, mot Kristus.

³⁵ Att nu se ett sådant folk och se, hur en mänsklig varelse då, med en odödlig själ nu, som inte kan dö, inte kan förgås, inte kan göra någonting annat än få evigt Liv, som Gud i Sin enväldighet av Sin egen vilja gav det till en. Och nu, då, Nu. . .

³⁶ Låt mig lägga det här till rätta bara litet grand eller säga någonting! Någon kommer att gå bort och säga: "Broder Branham är kalvinist." Nej, det är jag inte. Jag är kalvinist så länge som kalvinisten är i Bibeln. Men då kalvinisten kommer ut ur Bibeln, då är jag arminian, ser Ni. Jag tror på helighet, och jag tror på kalvinisten också. Men båda två, den ena gick till ytterlighet och gick åt *det här* hållet, och en gick till ytterlighet och gick åt *det där* hållet. Om det inte vore för Efesierbrevet, som återställde det och satte det på rätt plats, där Gud satte det, skulle vi alla vara alldeles förvirrade. Men de har båda två en lära, men de fastnar i den, var och en, det är de, som tror på heligheten och kalvinisterna också, arminianerna. Nu har kalvinisterna någonting sant. Jag tror på det, att den kalvinistiska läran. . .

³⁷ Jag tror på det här. På säkerheten, jag tror, att Församlingen har evig säkerhet. Vilken bibelläsare som helst vet det, för Gud har redan sagt, att Den ska träda fram där borta fläckfri. Är det riktigt? Då kommer Den att vara där. Är det riktigt? Den bi- . . . Församlingen är säker för evigt. Är man nu i Församlingen, det är nästa sak. Om man är i Församlingen, all right, då är man säker tillsammans med Församlingen, men det är bäst, att man stannar

i Församlingen. Och hur kommer man in i församlingen? Genom handskakning? Nej. Sätta sitt namn i boken? Nänämensan. "Genom en enda Ande döps vi alla in i en enda kropp." Och den Kroppen, som Gud dömde på Golgata, var Jesu Kristi Kropp, och vi döptes in i den Kroppen genom en enda Ande. Vi har evig säkerhet så länge vi är i Kristi Kropp, ingenting kan avskilja oss, ingenting kan röra oss. Om man går ut, går man ut av egen vilja. Men precis lika säkert, om Du är i Kristi Kropp, lika säkert som att Jesus uppstod från de döda, kommer Du också att uppstå. Gud har redan gjort det där. Han . . .

³⁸ Du kan inte synda. Å, Du . . . Jag kanske är en syndare i Dina ögon, men om jag är i Kristus, ser Gud inte det, för ens synd är försonad . . . Hans Blod försonar mina synder där. Förstår Ni? Jag kan inte synda. "Den som är född av Gud begår inte synd, för han kan inte synda. Guds säd förblir i honom." Förstår Ni? Han, han är villig, om han gör ett misstag, är han just då förvisso villig att bekänna det. Om han är en verklig kristen, gör han det. Om han undanhåller det, visar han, att han inte har någonting från början. Det är riktigt. Han har ingenting till att börja med. Men om han är en verklig kristen . . .

³⁹ Om man planterar ett vetekorn i jorden just här, kommer det alltid att vara ett vetekorn. Kardborrar kan finnas runt omkring det och allting annat, men det kommer att vara ett vetekorn så länge det står där. Är det riktigt? Och om en människa verkligen är född av Guds ande, är hon inte in och ut och fram och tillbaka och där ute i världen och här ute. Nänämensan. Nej. Nej. Man är inte en kardborre den ena dagen och ett vetekorn nästa dag. Gud har inte det där på åkern. Jajamensan. Om man är född av Guds ande, är man en kristen från den tiden tills . . . Tills man går bort, och då är man – man är odödlig tillsammans med Gud. Det är riktigt, om man är i Församlingen.

⁴⁰ Låt oss nu tala om dödssidan, nu! Hur skulle nu en person på det området, i den sortens tillstånd, någonsin kunna vara sjuk? För att ens kropp ännu inte är återlöst. Ens kropp är inte återlöst. Det spelar ingen roll, hur mycket, hur god Du är och hur helgad och hur helig, och hur mycket Helig Ande, det där är bara Din själ. Och Din själ är inte fullbordad än. Den har bara fått välsignelsen, Guds löfte, vilket är underpanten på vår frälsning. Men, om vi nu inte har någon underpant på vår uppståndelse, ingen gudomlig helbrägdagörelse, då skulle jag ju inte ha någon försäkran eller någonting till att bevisa för mig, att det finns en uppståndelse.

⁴¹ Precis liksom om inte Kristus lever i mitt hjärta, om jag måste ta det ifrån något slags psykologisk sak för länge sedan, vara tvungen att tro på något sådant som det där, tja, då skulle jag – jag – jag skulle vara litet skeptisk ifråga om det. Och det är orsaken till, att borta i Afrika, då de kom, här kom missionärer fram och hade med sig tusentals av de där infödingarna, och de

bar små gamla ler-avgudar och allting annat, det är för att de bara hade hört den psykiska sidan av Bibeln. Det är riktigt. Och i min egen församling är det baptister, metodister, presbyterianer, alla som gick in där. Men då de såg Guds kraft bli demonstrerad, då avgjorde det saken, då visste de, att Gud var Gud.

⁴² Men vad sätter nu igång den här sjukdomen? För det första, nu, är det en ande, innan det blir en sjukdom, precis liksom Du var en ande, innan Du blev en mänsklig varelse. Nu ska jag ta broder Willett här som ett exempel. Broder Willett, jag . . . Det fanns en tid, då Du och jag inte var någonting. Och sedan, för det första, gav Gud oss ett liv. Och låt oss ta, säg om jag plockar isär Din kropp i eftermiddag, består Du av en massa celler, som hålls ihop av atomer. Och nu kommer de där atomerna en dag att bli förstörda, om Jesus dröjer. Du kommer att flytta tillbaka. De kommer att bli precis liksom de var i begynnelsen, gå tillbaka till luften. Men då Din ande kommer tillbaka, kommer de där atomerna att samlas ihop igen hos den här anden och frambringa en ny broder Willett, precis lik den där, bara yngre, som då han var som bäst.

⁴³ Då en människa blir mer än omkring tjugofem år gammal, finner hon några få rynkor under sina ögon, och några gråa hår kommer fram. Det kommer att bli så, för döden är efter Dig. Och en vacker dag kommer den att ta Dig. Vem Du än är, kommer den att ta Dig. Men gradvis . . . Du kommer i en kris här, och Gud kommer att få ut Dig ur den där krisen, och Du kommer i den här krisen *här*, döden kommer nästan att få tag i Dig, och här borta, men efter en tid kommer den att få tag i Dig. Men vad döden kan göra då, den tar sin fulla tribut, och då vid . . . Då den har gjort allt den kan göra . . . Då Gud gav Dig det här livet, och Du var som bäst, ungefär vid tjugotre, då Du kommer i uppståndelsen, kommer Du att komma tillbaka precis exakt liksom Du var, då Du var tjugotre år gammal, tjugofem, innan döden satte in. Döden kommer att få allting, som den kan göra. Den satte in där, men Du kommer att komma ända tillbaka liksom Du var.

⁴⁴ Om nu varenda en av dina – dina celler i Din kropp, låt oss plocka isär den nu, Du blir cell efter cell, cell efter cell, och vi lägger den i delar här på plattformen, efter varenda cell i Din kropp, så kommer Du att komma fram till ett enda pyttelitet livsfrö, där Du började, som inte kan ses med det naturliga ögat. Man måste titta i mikroskop. Jag har sett livsfröet i ett mikroskop. Det ser it som en pytteliten tråd. Och det första som börjar, är just i ryggraden, det är som en liten knut. Det är den första lilla cellen, som lägger sig ovanpå en cell.

⁴⁵ Om jag nu måste ta den där enda lilla cellen, som varenda en av Er kommer ifrån, en enda liten cell, ett livsfrö . . . Vad är ett livsfrö? Ett livsfrö är en liten, pytteliten, en cell av minsta sorten. Nå, vad kommer efter det? Jag har nu plockat isär Dig, varenda del av Dig, ända ner till den här enda lilla cellen, och jag har

inte funnit Dig än. Jag har bara fått Dina celler utlagda. Nåväl då, det nästa, blodceller och köttceller och vad de nu än är, jag har lagt ut dem alla här, men jag har inte fått tag i Dig än. Nu är jag nere i ett enda livsfrö, nu. Nåväl, jag ska ta isär den där lilla cellen. Var är Du nu någonstans? Ditt liv. Och livet skapar den första cellen, som är ett livsfrö, sedan allting efter sin natur, hund efter hund, fågel efter fågel, människa efter människa. Utvecklar celler, cell på cell, cell på cell, kommer fram till det Du är, en mänsklig varelse, utveckling av celler. Det där var nu bestämt av Gud att vara så.

⁴⁶ Men hur är det nu med en cancer? Låt oss tala om den litet grand! Nu gav Gud Dig Ditt liv. Och säg, att Du är här idag, här är jag, det finns – det finns ingenting på min hand, men det kanske kommer en cancer på min hand någon gång. Nåväl, hur kom den där cancern dit? Låt oss se efter, vad den där cancern är, låt oss nu plocka isär den, låt oss gå och ta den! Den är nu en massa celler också. Visste Ni det? Tumör, gråstarr, vilken som helst av de där sakerna är celler. De har ingen form. En del av dem sprider ut sig, och en del liknar en spindel, och en del ser ut. . . . Bli strimmor, en röd cancer, precis liksom långa röda trådar, som går genom i. . . . Och så finns det en rosa cancer, som vanligen kommer på en kvinnas bröst, den är liksom pannkakor, som ligger på varandra, och de sprider ut sig. Och de växer bara var som helst.

⁴⁷ Ibland är tumörer osymmetriska *så här*, långa, avlånga och allting. De har ingen form, för de är efter en ande, som inte har någon form. Men det är en utveckling av celler. Det är en massa celler, det där, säg att det just nu i Dig är en tumör eller en cancer, den utvecklar celler, växer, växer, växer. Den äter, suger ut Ditt liv ur Dig. Den lever av blodcirkulationen. Gråstarren tar ögats slem och växer raka vägen över det, täcker över det med sig själv, stänger av Dina ögon. En del av dem kommer och blir aldrig. . . . Liksom tuberkulos, som kommer i en liten, liten bacill. Det har ingenting att göra med dess storlek. Samma livsfrös storlek, som skapar en elefant, skapar ett – ett kvalster. Förstår Ni? Livsfröets storlek har ingen betydelse.

⁴⁸ Och en del av dem antar kroppslig form, en del gör aldrig det. Och en del går aldrig in i celler. En del blir ande, torterar själen. Vi ska försöka få med den delen, jag ska lämna den delen tills imorgon eftermiddag, om jag kan, där den där själ-anden kommer, och hur det är under *här* nere.

⁴⁹ Och nu, vänner, berättar jag inte det här från något slags psykologi. Jag har haft med demoner att göra i årtal, och det vet Ni. Om Ni bara visste, sedan mötena är slut på kvällen, vilka saker som pågår ibland! Det vet Ni inte. Kom ihåg, att då man går emot en ande, är det bäst, att man vet, vad man talar om. Stå inte bara där och håll igång, för det kommer inte att göra någon nytta. Men då en demon faktiskt måste lyda en, kommer den att

erkänna det. Det är inte hur högt man ropar, det är inte hur mycket olja man håller på. Det är det, som finns här bakom, som den kommer att erkänna, Sanningen. Jesus sa bara till honom: ”Kom ut!”

⁵⁰ Kom ihåg, att lärjungarna hade sparkat, vridit och försökt att kasta ut honom och allting. De sa: ”Varför kunde inte vi kasta ut honom?”

Han sa: ”För Er otros skull.”

⁵¹ Han sa: ”Kom ut ur honom!” Pojken föll omkull och fick det svåraste anfall han någonsin hade haft. Förstår Ni? Förstår Ni? De erkänner auktoriteten.

⁵² Titta på de där gossarna där nere, de där luffarna, som hade sett Paulus kasta ut djävlar! De sa: ”Vi kan göra samma sak.”, några prästsöner. Så de går ner och säger: ”Vi kan kasta ut djävlar.” Apostlagärningarna 19. De gick ner till en man, som hade epileptiska anfall och sa: ”Vi besvär Dig vid Jesus, kom ut ur honom. . . ” Djävulen sa: ”Nu. . . ” ”. . . i Jesu Namn, hans som Paulus predikar!”

⁵³ Djävulen sa: ”Nu känner jag Jesus, och jag känner Paulus, men vilka är Ni?” Ni vet, vad som hände. Den hoppade på männen, rev sönder deras kläder och de fick anfallen själva och sprang ut på gatan.

⁵⁴ Samma demoner lever idag, så det finns en massa fanatism. Det här är församlingen, ikväll. Det finns en massa fanatism i landet idag, som kallas för gudomlig helbrägdagörelse, som borde bommas igen. Det är det, som drar klander över den verkliga Saken. Det är därför man har en sådan hård kamp. Det finns en massa saker, som kallas religion idag, som borde bommas igen. [Tomt ställe på bandet. – Utg.] Ingenting annat än kulter. Det är det, som får Guds sanna Församling att ha en sådan hård kamp med det. Men vi är Amerika, ser Ni, det är så det ska vara. Gud säger, att vetet och klängväxterna och törnena växte tillsammans. Försök inte att dra upp dem! Låt dem växa tillsammans, men av deras frukter ska Ni känna igen dem. Är det inga frukter, å, då är det inget Liv, det finns ingenting där.

⁵⁵ Ge nu akt på den här cellen! Låt oss till exempel säga, att liksom den röda cancern många gånger vanligen angriper en kvinnas livmoder, kvinnors blåmärken osv. Det där, nu, låt oss plocka isär den där, den där gynnavaren nu, hans celler, den här – den här cancern! En cancer, nu. . .

⁵⁶ Allting i det naturliga är en bild av det andliga. Är Ni medvetna om det? Allting i det naturliga är en bild av det andliga, i alla fall.

⁵⁷ Till exempel så här, då – då vi föds in i Kristi Kropp, är det tre beståndsdelar, som krävs, för att åstadkomma vår födelse. Och det är de tre beståndsdelar, som kom ut ur Kristi

liv, då Han dog. Det kom ifrån Hans kropp vatten, Blod, Ande. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Riktigt." – Utg.] Tre beståndsdelar, det är de beståndsdelarna vi går igenom, då vi föds på nytt: rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop. Nu kan det där alltsammans ske på en enda gång. Men det erfordras. . . Men man kan vara i ett rättfärdiggjort tillstånd utan att vara helgad. Man kan tro på Herren Jesus Kristus och ändå bära med sig sin smuts. Men man kan absolut leva ett både rättfärdiggjort och ett rent, helgat liv och utan Den Helige Ande. Ser Ni, Bibeln säger i 1 Joh. 5:7: "Det är tre, som bär vittnesbörd i Himmelen: Fadern, Sonen och Den Helige Ande, och. . . Fadern, Ordet och Den Helige Ande", vilken var Sonen, "och dessa tre är ett. Och det är tre, som bär vittnesbörd på jorden: vattnet, Blodet och Anden, och de är helt eniga." Inte ett men är helt eniga. Man kan inte ha Fadern utan att ha Sonen. Man kan inte ha Sonen utan att ha Den Helige Ande, för de är oskiljaktiga, ett. Treenigheten är i en enda enhet.

⁵⁸ Jag hör det inte häromkring, men man hör det en hel del över hela landet, en av de största sakerna i pingstgrupperna är en förvirring ifråga om den där enda enkla saken. Och jag har haft deras ledare tillsammans och bevisat för dem, att de båda tror på samma sak. Det är djävulen, som står emellan dem, det är alltsammans. Om den där stora pingstförsamlingen skulle kasta bort de där små gamla traditionerna och förena sig till en enda välsignad Guds Församling, skulle Bortryckelsen komma. Men så länge Satan kan hålla dem isär, all right. Det är hans sätt att göra det. Och de tror absolut på samma sak.

Den ena säger: "Tja, *det här* är Det Där".

⁵⁹ Jag sa: "Nåväl, om *det här* är Det Där, då är Det Där *det här*." Så där är man. Så det är samma sak alltihop. Men där är man, i denna Guds treeniga treenighet. Gud i Sin enhet, nu. Gud Fadern, Sonen och Den Helige Ande. Nu säger vi ju inte "våra Gudar" liksom hedningarna. Det är "vår Gud". Förstår Ni? Det är Guds trefaldiga Varelse.

⁶⁰ Lägg nu märke till, att Satan nu också är i en treenighet. Och hans krafter är i treenighet.

⁶¹ Men lägg nu märke till, då vattnet, Blodet och Anden åstadkommer Pånyttfödelsen! Är det riktigt? Se upp nu! Det är det, som representerar Pånyttfödelsen. Vad representerar den naturliga födelsen, innan Pånyttfödelsen kommer? Då. . . Ni mödrar, då en baby föds, vad är då det första? Vatten. Det nästa, blod. Det nästa, ser Ni, det som skapar livet, ser Ni, skapar personen. Vatten, blod, ande.

⁶² En cancer nu, låt oss ägna oss åt honom som vår nästa sak! Vi har omkring fem minuter kvar, antar jag. Låt oss i ungefär fem minuter ägna oss åt cancer. Vad är den där gynnaren för något? Vad representerar han? Han är en asätare. Han representerar

gamen, äter döda ting. Och en cancer kommer oftast från ett blåmärke, där en cell har fått ett slag och den – den går sönder. Och en liten cell där inne blir avfälling. Å, det där är ett stort ord för en baptist, eller hur? All right, men den avfaller, den där cellen. Jag är en baptist, som tror på avfällighet.

⁶³ Någon sa här nere i ett Arkansas-möte här om dagen, man sa: "Broder Branham," sa man . . . Det var en man, en nasaren. Han hade blivit helad. Han hade sina . . . Gick tvärs genom stan med sina kryckor på sin axel. Han sa: "Vet Du vad?" Han sa: "Då jag först kom hit", sa han, "trodde jag, att Du . . . Hörde Dig predika, jag trodde, att Du var nasaren." Han sa: "Sedan såg jag, att de flesta av människorna var pingstväner, och någon sa till mig, att Du var pingstvän. Och nu säger Du, att Du är baptist." Han sa: "Jag förstår det inte."

⁶⁴ Jag sa: "Å, det där är enkelt." Jag sa: "Jag är en pingst-nasaren-baptist." Så det är – det är riktigt. All right. Nej, vi är ett i Kristus Jesus, genom att Den Helige Ande gör oss till ett. Det är riktigt.

⁶⁵ Lägg nu märke till, att den här lilla cellen avfaller, då den blir sönderslagen! Det börjar så smått. Andra små livsfrön springer fram för att ge sina liv där. Och det är då det kommer var i ett sår. Det är små, små soldater, som kämpar för Ditt liv. De springer fram dit och – och angriper det där giftet, de där demoniska krafterna, som försöker – försöker samlas där inne, och de ger sina liv. Det är det, som åstadkommer . . . Som är . . . De är en massa små döda soldater, det där varet, som är i Ditt blod . . . Som är i en – i ett sår, som ger sina liv för att rädda Ditt.

⁶⁶ Så fort en liten cell nu vägrar där inne och den här demonen kommer igång, börjar han växa, han börjar utveckla celler. Han bygger en kropp, precis liksom Dina bäbisar börjar i Din livmoder, och liksom Du gjorde i Din mor. Cell på cell, cell på cell, cell hur som helst, var som helst. Det är bara det, att de inte har någon form, som liknar en mänsklig varelse till sin natur. Det är bara ifrån en ande. Det växer bara hur som helst. Och börjar med cell på cell, cell på cell.

⁶⁷ Och innan man nu vet ordet av, börjar man bli svag och känna sig sjuk. Man går till doktorn, och han undersöker en. Kanske han inte kan finna den. Om han gör det, skär han kanske bort den. Om han kan skära bort hela den, all right, då har han fått ut den. Men om han inte kan skära bort hela, så om det är i halsen eller någonstans, där den inte kan skäras bort helt, kommer en liten gnutta av den att leva vidare. Ser Ni, för det är inte som om Du skulle skära bort Din hand och finna Dig tillrätta eller någonting, eller man skär bort . . . Vad jag menar, om Du kunde skära bort hela kroppen och lämna Din hand där, å, då skulle den inte kunna leva. Men – men, ser Du, den har inte den livsform, som Du har. Den är en demonisk kraft, som verkar.

68 Och lägg nu märke till, att man kallar den, doktorn kallar den för en "cancer". Gud kallar den för en "djävul". Titta idag! De bara får det... Var kom ordet *cancer* ifrån? Det kommer ifrån... Från ett latinskt ord, som används i medicinska sammanhang, som betyder en "krabba", en krabba, som man ser på stranden har alla de där benen. Det är så, som – som den gör, den sträcker ut sig, sprids ut. Ordet cancer är krabba. Och den kommer in och fortsätter bara att hålla sig fast och suger blod, då den går, liksom bläckfisken eller någonting. Å, en tumör, gråstarr och andra sjukdomar, varenda en av dem kommer ifrån ett livsfrö, och det där livsfröet måste vara en kropp. Och innan det kan bli en kropp, måste det vara ett liv. Innan det kan skapa eller – eller gro och skapa flera celler, måste det vara ett liv. Är det korrekt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Varifrån kom nu den där cancer? Vem, var kom det där ifrån? Det fanns inte på Dig här för någon tid sedan, men nu kanske det är på Dig. Var kom det ifrån? Det är ett annat liv, olikt Ditt liv, som lever i Dig. Och det torterar, tär på Ditt liv. Det är orsaken till, att Jesus kallade det för "en djävul".

69 De kallar det epilepsi idag, de säger "epilepsi". Å, epilepsi, i Bibeln kallade Jesus det för "en djävul". Då mannen kom med pojken, som föll till marken och fradgade om munnen och allting, sa han: "Han har en djävul, och ofta kastar han honom i elden, i vattnet."

70 Nu har de polerat upp hans namn och kallar det för epilepsi, men han är en djävul. Och Jesus sa: "Din djävul, kom ut ur barnet!" Exakt så. Nu orsakas epilepsi ofta av ett njurlidande. Kanske man kommer fram till det litet senare. Förstår Ni? Det orsakar en epilepsi, av en urinförgiftning.

71 Lägg nu märke till i detta, att den där cellen, då, som sitter där, det är en djävul. Han bygger ett liv, han växer, blir större och större. Han har bara en enda uppgift att fullgöra, det är att ta Ditt liv. Det var det, som djävulen sände honom för, att göra Dina dagar färre än sjuttio.

72 Nu gör jag honnör för varenda doktor. Jajamensan. Varenda medicinsk vetenskap, Gud välsigne dem för den hjälp de har skapat åt människorna. Det är korrekt. Vad skulle man göra i världen idag utan den? Jag tackar Gud för medicinsk vetenskap. Jag tackar Gud för min bil. Om inte Gud hade låtit vetenskapen göra mig en bil, skulle jag ha svårt för att gå hit upp. För elektriskt ljus och för två att tvätta mina händer med och tandkräm att borsta mina tänder med, visst. Jag tackar Honom för allting, för alla goda ting kommer från Gud.

73 Men låt mig säga Dig, att det finns inte en enda gnutta medicin, som någonsin har botat någon sjukdom. Och det finns inte en enda doktor, om han nu inte är en kvacksalvare, men en riktig doktor kommer att säga Dig, att de inte gör anspråk

på att vara helbrägdagörare. Just hos Mayo Brothers, många av Er... Jag har blivit intervjuad där två eller tre gånger. Om patienter, som kom därifrån, obotliga... Läste Ni *Readers Digest*, novembernumret? Hur många läste novembernumret, den där artikeln av mig där i *Readers Digest*? Förstår Ni? Och de hade mig där uppe för en intervju om barnet de hade gett upp om. De sa: "Det kunde inte göras." Men Den Helige Ande talade till mig och talade om för mig, hur det skulle göras, och det gjordes. All right. Nu kallade de upp mig dit. Och alldeles ovanför dörren, där Jimmy och dem, Mayo brukade vara där, där är det en stor skylt, som säger: "Vi hävdar inte, att vi är helbrägdagörare. Vi hävdar bara att vi hjälper naturen. Det finns en enda helbrägdagörare, det är Gud." De är de bästa i världen. Nu har vi ju några kvacksalvare, jo. Det är riktigt. Vi har några kvacksalvarpredikanter också. All right. Så det finns på båda sidor.

⁷⁴ Lagg märke till det, men varenda människa, som hävdar att hon är helbrägdagörare, hon är en lögnare, för hon kan inte göra det. För Bibeln säger: "Jag är Herren, som förlåter alla Dina synder och helar alla Dina sjukdomar."

⁷⁵ Jag har varit i arbetsrum. Och till mitt rum har... En del av de bästa doktorerna från nationerna har kommit. Du känner inte till ett livs baksida, min vän, så att Du vet vad, som har varit, och saker, som jag inte berättar offentligt. Människor kommer i hemlighet. Och tror Ni inte, att det fortfarande finns en massa Nikodemus-ar i världen! Det finns det förvisso, tusentals av dem. De ser på det där och kommer till mötet. Sitter där med en T-tröja på sig, eller något liknande, med så polerade namn, så att Ni skulle bli förvånade, sitter just där i mötet. Om några dagar slinker de hit och ringer i hemlighet och skickar in någon för en intervju. Och säger just nu, säger: "Broder Branham, jag tror, att Det Där är Sanningen." De är mänskliga, precis liksom vi är. Visst. Och varenda människa längtar efter att få titta bakom den där mörka slöjan där borta, som hon måste gå igenom en dag.

⁷⁶ Men de där cancrarna och de där sakerna är absolut djävlar, som har tagit form i en kropp av kött, som kommer fram, tar Ditt liv.

⁷⁷ Om jag nu kunde göra liksom doktorn, om jag kunde skära bort den, lägga den på marken... Eller, säg bara till exempel, att Du själv var en cancer här på jorden! Här är nu gudomlig helbrägdagörelse. Om jag ville göra mig kvitt Dig på doktors sätt, skulle jag bara vara tvungen att fortsätta skrubba Din kropp eller någonting sådant, tills den bara alldeles försvann ifrån jorden. Det skulle inte finnas någonting kvar av den, precis liksom doktorn tar bort svulsten ifrån Dig. Men i den gudomliga helbrägdagörelsens form, om Du var en cancer, skulle jag bara ropa ut Ditt liv ur Dig, så skulle Du kila vidare. Ditt liv skulle lämna Dig, men Din kropp skulle vara här precis liksom den var.

⁷⁸ Det är nu där, som det man ser och tiden är Guds värsta fiende i den gudomliga helbrägdagörelsen. Jag vet inte, om broder Baxter någonsin kommer fram till de här sakerna i mötena. Jag satte mig ner, förklarade det för honom och broder Bosworth, om och om igen. Men här är det som skedde. Jag tvivlar på, att många av människorna får tag i det, för efter ett tag börjar man finna, att folk kommer tillbaka och säger: "Jag fick min helbrägdagörelse, broder Branham, i två eller tre dagar, men pris ske Gud, den – den lämnade mig." Och jag finner det, och jag tror, att det är för att de inte ordnar mötet rätt. Människorna förstår inte. Jag har haft människor, som kommit till plattformen och varit totalt blinda, med cancer, rättare sagt gråstarr över deras ögon, och har läst den här Bibeln efter förbön, gått ner. Efter tre eller fyra dagar varit precis lika blinda, som de var från början. Vad skedde? Vem som helst vet, att då livet har gått ut ur vilket kött som helst, krymper det ett tag. Är det riktigt?

⁷⁹ Någon här, som någonsin har dödat en hjort eller en ko eller någonting sådant? Visst. All right. Man väger det ikväll, Ni jägare där ute, mina vänner. Man dödar hjorten och man kastar den på vägen, talar om för pojarna, hur mycket den väger. Se upp! I morgon kommer den att vara åtskilliga pund lättare, än den var. Då en mänsklig varelse dör, tar begravningsentreprenören först ut löständerna eller en ögonprotes, vad som än finns där, tar ut det, för den krymper, det kommer att puta ut, för att den mänskliga kroppen krymper. Allt annat kött krymper. Då livet har gått ut ur cellen, börjar den falla ihop, krympa. Den kommer att göra det i omkring sjuttiotvå timmar. Och sedan börjar den svälla. Låt en liten hund bli överkörd här på vägen! Låt honom ligga där ute i solen i omkring tre dagar och se efter, vad som skedde! Han är en större hund än han någonsin har varit. Den sväller upp. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.]

⁸⁰ Nåväl, det är samma sak, som äger rum, då en – en demon blir utkastad ur en sjuk person. De första få dagarna: "Å, jag känner mig underbar!" Sedan börjar man säga: "Jag är – jag är sjukare, än jag – än jag någonsin har varit. Jag har förlorat min helbrägdagörelse." Precis lika säkert, som att tron tog ut den, kommer otron raka vägen tillbaka med den igen. Liksom tron dödar den, låter otron den återuppstå. Jesus sa: "Då den orene anden har gått ut ur en människa, går han omkring på torra platser och han kommer tillbaka tillsammans med sju andra djävlar." Och om inte husbonden står där för att skydda den där dörren, kommer han att komma raka vägen in. Och husbonden i Ditt hus är Din tro. Säg: "Stanna borta!" Så är det.

⁸¹ Men nu ger man akt på en patient, som har blivit helad, på vanligt vis, såvida det inte är ett enastående underverk. Och gudomlig helbrägdagörelse och ett underverk är två olika saker. Gudomlig helbrägdagörelse är en sak, ett underverk är

någoting annat. Men en vanlig gudomlig helbrägdagörelse, då den orene anden kastas ut, en cancerdjävul, då den lämnar en person, "Å!" Eller säg nu, att vi tar någoting, så Ni kan se det mera synligt! Jag ska säga gråstarren. Vad hände, då den där mannen. . . Om Ni lägger märke till en blind person. Jag vet inte, om jag någonsin har haft några här eller inte, ännu, ögon med gråstarr. Jag låter dem stå i några minuter. Varför? Så att den där krympningen börjar äga rum. Säger till dem att komma tillbaka, ge oss ett vittnesbörd. "Oj, oj!" De kan se förunderligt. "Oj, oj. Jag kan ju bara se saker! Ja, jag. . ." Vad är det fråga om? Livet är borta. Gråstarrens kropp håller på att krympa. Ja, den kommer att göra så i ett par dagar. Man säger: "Å, jag blir så bra!"

⁸² Och efter ett tag börjar de få huvudvärk, känner sig inte så bra. Stiger upp nästa morgon: "Jag håller på att förlora min syn igen."

⁸³ En del av dem sa: "Näädå, Du var bara upphetsad. Den där skaran frimicklar hetsade upp Dig." Tro inte på det där, Du! Det där är en djävulens lögn. Om Du tror på det, kommer Du att bli alldeles blind igen.

Men om Du bara håller fast, säger: "Nej, Herre, jag tror."

⁸⁴ Vad händer då? Den där kroppen sväller till en tid. Den skymmer sikten igen. Den där canceren i kroppen kommer att svälla. Du kommer att få ont och värk igen. Sedan blir Du förskräckligt sjuk, hemskt sjuk. Varför? Den där stora svulsten med dött kött inne i Dig ligger där död.

⁸⁵ Du går tillbaka till doktorn, och han säger: "Å, det där är nonsens. Där är canceren just där. Jag kan se den." Visst, den är där, men den är död. Halleluja!

⁸⁶ Nu måste blodomloppet rena kroppen. Varenda gång hjärtat pumpar, skickar det iväg blodet runt i kroppen, och det plockar upp den där infektionen. Visst kommer det att göra Dig sjuk. Tänk, om Du hade ett köttstycke hängande någonstans inne i Dig, eller så långt som en orm, eller någoting så stort i omkrets som Ditt finger, och det var dött, så där mycket dött kött hängande inne i Dig, och det håller på att ruttna! Tja, naturligtvis måste Ditt blodomlopp hålla det där rent, då det pumpar igenom det. Men det finns en död kropp där, saken hänger där, för livet har lämnat det. Guds kraft drev ut det genom tron. Han är en demon, han måste ge sig iväg.

⁸⁷ Men orsaken, människorna blir inte instruerade. De går bort, ger upp, och samma djävul står där för att ta över igen. Då Gud säger till Dig någoting på den här plattformen genom Sin Ande, under inspirationen då, så tvivla inte på det, Du, annars kommer någoting värre att komma över Dig, sa Han. För Jesus sa: "Den mannens sista tillstånd blev sju gånger värre, än det var från början." Är det riktigt? Då den orene anden for ut

ur en människa, vandrade han omkring på torra platser, kom tillbaka tillsammans med sju andra djävlar. Så tvivla inte! Stå bara fast vid Det! Mena det från ditt hjärta! Säg: "Nänämensan. Jag kommer inte att ändra mig! Hur sjuk jag än blir, det har ingenting att göra med det." Då, innan Du vet ordet av, kommer Du att klarna upp. Allting kommer att vara all right då. Ser Du, den är död. Operationen, då doktorn skulle ha tagit ifrån Dig den, samma svulst ligger i Dig utan liv i sig.

⁸⁸ Man säger: "Livet i den, broder Branham, kommer det att ta mitt liv?" Nänämensan. Det där livet är ett liv, som är åtskilt ifrån Ditt. Jag har just visat Dig, att Du är ett liv och blev en varelse, och den är ett liv och blir en varelse. Och Du är av Gud och den är av djävulen. Förstår Du, vad jag menar? Demonologi. Nu borde Du förstå, hur den där saken ser ut, då Du står och tittar på den.

⁸⁹ Oj, oj, jag är ledsen, den är nästan halv fyra. Jag är ledsen. Titta, vänner! Å, vad den här världen behöver!

⁹⁰ Jag har hållit på att undervisa i omkring sju år över hela Amerika och haft de här helbrägdagörelse-mötena. Jag fick just ett bra infall, att börja om igen över hela landet och undervisa om Bibeln och om demonologi, hur folk kan förstå, vad de ska göra. Och det är orsaken till, att de går till de här mötena en massa gånger och med- . . . Om man inte förstår, kommer människorna ut, och många gånger . . .

Kommer Ni nu ihåg, den där mannen, som kom och sa, att han hade en gudomlig helbrägdagörelsegåva? Den gudomliga helbrägdagörelsegåvan var i Dig, om Du blev helad. Det är Du, den enda. Vilken gåva som helst fungerar genom tro. Och det spelar ingen roll, hur mycket gudomlig helbrägdagörelsegåva jag har, jag tror på den av hela mitt hjärta, men Du skulle kunna stå här, och om Du inte har samma slags tro, gör det ingen nytta för Dig. Jag skulle kunna be för Dig i timmar och veckor och månader. Det är inte predikanterna med den gudomliga helbrägdagörelsen, det är Du, som har den gudomliga helbrägdagörelsegåvan, som tror på att bli helad, för det är genom tro. Genom tro! Vartenda Guds ingrepp är genom tro.

⁹¹ Hela Guds vapenrustning är genom tro. Vi har inte en enda naturlig sak av den här världen. Allting i en kristen församling är en trosakt. Titta på Guds vapenrustning, kärlek, glädje, frid, långmodighet, godhet, ödmjukhet, mildhet, tålmod. Är det riktigt? Allting är övernaturligt, ingenting naturligt. Så vi ser inte på de naturliga tingen, för vi arbetar övernaturligt. Och det enda vi kan grunda det på är tro, är på det, som Gud sa var sanningen, och vi ser på det Osynliga. Och vi kallar de där tingen, som inte finns, som om de funnes, liksom Abraham gjorde, och fick det. Amen! Abraham kallade de där tingen, som inte fanns,

liksom Gud gjorde, som om de funnes. Då han var hundra år gammal, vacklade han inte i otro på Guds löfte.

⁹² Jag skulle just kunna föreställa mig det, skulle inte Ni? Att få se Sara stiga upp om morgonen. Gud sa: ”Abraham!” Han sa: ”Abraham, Du ska få ett litet barn.”

⁹³ Sara steg upp. Han sa: ”Hur känner Du Dig, Sara?” Det här är en blandad skara, men lyssna!

”Ingen skillnad.”

⁹⁴ ”Nåja, ära vare Gud, vi kommer att få det. Gå och hämta blöjorna och nålarna och allting, gör Dig i ordning!”

All right, en månad till förflöt. ”Sara, hur känner Du Dig?”

”Ingen skillnad.”

Ett år gick. ”Sara, hur går det?”

”Ingen skillnad.”

Tio år gick. ”Ingen skillnad.”

Tjugofem år gick. ”Ingen skillnad.”

⁹⁵ Abraham, istället för att bli svag blev han starkare och starkare. Han visste, att det skulle bli mer av ett underverk hela tiden, för han trodde Gud, och han vacklade inte i otro på Guds löfte. Han sa: ”Vi kommer att få det.” Och en morgon började Saras livmoder svälla och lille Isak föddes, för att Abraham trodde Gud. Och han såg på tingen och räknade de ting, som inte fanns, som om de funnes.

⁹⁶ Inte efter känslorna, inte efter det, som syntes. Man vandrar inte efter känslor eller det, som syns. Det är av tro. Och då Gud har uttalat någonting, sagt: ”Vad Ni än ber om, då Ni ber, tro att Ni ska få det”, håll sedan fast vid det! Gud sa så, det måste bli så! Amen. Démoner!

Tro på Fadern, Tro på Sonen,
Tro på Den Helige Ände, tre i Den Ende.
Démoner ska darra och syndare vakna
Tro på Jehova får allting att skaka.

Det är riktigt. Oj, oj! Visst är det det. Ha tro på Gud! Vänta från Honom! Ge Dig inte! Stanna kvar just där! Gud sa så!

⁹⁷ Och démoner, vad är de? De är andliga varelser. Nu säger doktorn: ”Du har cancer. Du har tuberkulos. Du har gråstarr. Du har lungsäcksinflammation. Du har *detta*.” Det är en djävul. Det är ett liv, och bakom detta liv finns en ande. Hur många vet och kan förstå, att en cancer, gråstarr, den har – den har . . . Det är en ande, har – har liv i sig. Nåväl, ingenting kan ha liv utan ande, ser Ni, så det måste finnas ett liv, som styr det där, någonstans.

⁹⁸ Till och med det där trädet där har liv i sig. All vetenskap i världen skulle inte kunna tillverka ett enda grässtrå. Visste Ni det? De tillverkar någonting, som liknar det, men de kan

inte finna livets recept. Det är Gud. Förstår Ni? Jesus sa till trädet: "Förbannat ska Du vara. Du har ingen frukt, och Du ska aldrig få någon." De gick förbi där på tillbakavägen. Det var omkring klockan åtta den där morgonen. De gick tillbaka omkring klockan elva, då de gick till middagen. Petrus sa: "Titta på det där trädet, det är ju dött från rötterna ända upp!" Varför? Jesus tillrättavisade livet, som fanns i det där trädet, som fanns i rötterna, och alltsammans dog. Halleluja!

⁹⁹ Samme Kristus kan tillrättavisa en cancer från rötterna, och alltsammans kommer att dö. Det där trädet stod där precis på samma sätt, som det gjorde några timmar tidigare, men man fann, att bladen började falla av och fick sedan se dess bark börja flagna av. Och det. . . Började vissna bort, dag efter dag och vecka efter vecka, och efter ett tag fanns det inte ens ett enda dugg kvar av det där trädet. Halleluja! Cancer, tumör, gråstarr eller vad som helst annat kommer att vara tvunget att gå, då Kristus talar. Han kastade ut djävlar. Och Han sa: "I mitt Namn ska de kasta ut djävlar, tala med nya tungor, ta upp ormar eller dricka dödliga ting, det ska inte skada dem. Om de lägger sina händer på de sjuka, ska de bli friska."

¹⁰⁰ Älskar Ni Honom? Jag är ledsen, för att jag har hållit Er sittande här en timme här i eftermiddag. Älskar Ni Herren? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Näväl, vad kommer att hända nu? Om Du tar emot Kristus som Din helbrägdagörare och tror i Ditt hjärta, att det har skett någonting med Dig, och Du tror, att Du är helad, kommer Du att tro, att Du är helad? Låt inte djävulen nagla fast någonting annat på Dig! Fortsätt bara!

"Doktorn", säg – säg: "Doktorn, hur ser det ut?"

Han sa: "Å, den är fortfarande där."

¹⁰¹ I Ditt hjärta vet Du, Du vet, vad som har skett. Va! Innan man vet ordet av kommer han att säga: "Säg, jag undrar, vad som hände med den där saken!"

¹⁰² Säg då: "Se här, doktorn, jag ska tala om det för Dig. Här är vad som skedde, Jesus Kristus helade mig. Det är riktigt. Jesus Kristus helade mig."

¹⁰³ All right, låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick! Broder Willett, skulle Du vilja komma hit bara en minut, broder?

¹⁰⁴ Nu, himmelske Fader, är vi tacksamma för Kristi Blod. Och kanske Din tjänare, Herre, ibland inte använder vishet genom att tala så länge. Men jag kanske känner mig som Paulus, som predikade hela natten en kväll. En liten man föll ut genom fönstret och blev dödad. Och den där aposteln med Guds Ord i sitt liv gick och la sin kropp över pojken, livet kom in i honom och han blev levande igen.

¹⁰⁵ Käre Gud, jag inser, att den här underbara civilisationens sol nu håller på att gå ner, tiden är långt framskriden, middagen

är förbi, aftonskuggorna faller. Underbart Ljus bryter fram ifrån Guds Rike för att ta plats i stället för det här totala mörkret, som kommer över jorden. Gud, jag inser, att jag blir äldre varenda dag. Låt mig gå, Herre! Ge mig styrka! Hjälp mig att tala om den här underbara Sanningen överallt! Hjälp oss imorgon eftermiddag, så att vi kommer att förstå mer!

¹⁰⁶ Och, käre Gud, välsigna den här lilla åhörarskaran i eftermiddag! Ikväll, då de samlas till helbrägdagörelsemötet, må varenda man och varenda kvinna komma till varandra och börja tala och säga: "Nu, här är . . . Tvivlar inte – inte längre. Vi förstår, var det kommer ifrån nu. Vi vet, att det är en djävul. Och vi vet, att då han ger sig iväg, måste han lyda Guds kommando. Han måste. Gud har redan sagt så. Han måste ge sig iväg." Må de sedan gå ut lyckliga och fröjda sig och göra anspråk på sin helbrägdagörelse! Ingenting, inte låta någonting stå i vägen för dem längre. Bara gå i tro.

¹⁰⁷ Och, Gud, må den här lilla församlingen här och de här medverkande församlingarna få en väckelse efter den här mötesserien, Herre, som bara kommer att bära dem igenom, och många hundratals själar föras in i Guds Rike! Bevilja oss det, Fader! Må män och kvinnor här från hela landet och andra ställen, må de ta med sig Budskapet tillbaka till sina församlingar, och må de få en gammaldags väckelse! Bevilja oss det, Herre! Förlåt oss våra synder nu! Hjälp oss att vara Dina tjänare! I Jesu Kristi Namn. Amen.

¹⁰⁸ Jag undrar, medan Ni sitter här, finns det en syndare i byggnaden idag, som skulle vilja säga: "Broder Branham, kom ihåg mig i bön!" Vill Du, vill Du räcka upp Din hand? Finns det en person, som är syndare? Jag. . . Gud välsigne Dig, damen! Finns det? Gud välsigne Dig, sir! Dig och Dig och Dig, Gud välsigne Er! Jag undrar om Ni. . . Det här är till Er, nu.

¹⁰⁹ Ser Ni, jag tror inte på att gå bort bland åhörarna. Jag kritiserar inte andra, som gör det. Jag tror inte på att gå in bland åhörarna och försöka dra någon. Förstår Ni? "Ingen människa kan komma, med mindre det är Fadern, som drar henne." Förstår Ni? Det är riktigt. Man kommer bara att dra fram henne dit emot hennes vilja. Förstår Ni? Men om Gud klappar på Ditt hjärta, är Du den mest privilegierade personen i världen. Du vet bara inte, hur många människor jag har talat med.

DEMONOLOGI — DET FYSISKA OMRÅDET SWD53-0608A
(Demonology — Physical Realm)
DEMONOLOGI-SERIEN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska måndag kväll den 8 juni 1953 i Roberts Park Amphitheater i Connersville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org